Рекомендації щодо написання наукових статей

Назва статті. Назва статті повинна бути короткою (не більше 12 слів), інформативною (ємною), повинна відбивати проблематику, яку буде розглянуто в статті.

Назва статті не повинна містити жаргонізмів.

У назві статті необхідно уникати абревіатур; якщо є потреба, використовувати тільки загальноприйняті абревіатури.

Пам'ятайте, що назва повинна привернути увагу читача та спонукати його читати далі.

Анотація (Abstract) є коротким резюме статті, з якого повинна бути зрозуміла її суть, актуальність і наукова новизна. В анотації слід зазначити мету досліджень, методи, які використовували, результати й висновки дослідження (анотація повинна бути максимально конкретною).

У пошукових системах анотація може бути опублікована самостійно, у відриві від основного тексту, а отже, вона повинна бути *зрозумілою* без звертання до самої публікації.

Пам'ятайте, що анотація є основним джерелом інформації у вітчизняній і зарубіжній інформаційних системах і базах даних, які індексують збірник наукових статей. Крім того, це реклама Вашої статті, тому анотація повинна бути вичерпною й цікавою для потенційного читача. Вона має зацікавити читача, щоб ознайомитися з основною частиною статті.

Обсяг анотації – не менше 1800 знаків (із пробілами).

Рекомендація. Писати анотацію необхідно в останню чергу, коли вже є завершене дослідження, що описане в статті.

Ключові слова (Key words) розміщують після анотації, вони містять 5-8 слів або словосполучень. Необхідно пам'ятати, що їх використовують при індексації та реферуванні. За ключовими словами розпізнають тематику статті. Ключові слова не повинні дублювати назву статті.

Структура статті. Стаття повинна бути побудована в логічному порядку. У структурі статті мають бути такі частини (можна виділити окремими розділами):

- Вступ;
- Поставлення завдання;
- Основна частина;
- Аналіз результатів і обговорення;
- Висновки/закінчення.

Вступ (Introduction) передбачає аналіз сучасного стану наукової проблеми, яку розглядають у статті. У своїй основі – це літературний огляд і

обґрунтування актуальності тематики, підкріплені посиланнями на літературні джерела. Для огляду бажано використовувати публікації за останні 5–10 років.

Вступ слід розпочати з опису глобальної проблеми / завдання та тенденцій у розглянутій галузі й тільки після цього переходити до більш локальної проблематики – предмета статті. Далі необхідно зазначити не розв'язані раніше частини цієї проблеми в дослідженнях і в такий спосіб підвести до цілей статті та її актуальності. Тобто треба окреслити завдання / нерозв'язані питання, що існують у цьому напрямі, та проаналізувати те, що було зроблено до Вашої роботи.

В огляді не потрібно використовувати посилання, що не стосуються роботи, та недоречні судження про Ваші власні досягнення у попередніх роботах.

Орієнтовна кількість слів – 250–300.

Поставлення завдання (Problem Statement). Необхідно обґрунтувати мотивацію цього дослідження (наприклад, розробити нову методику, отримати нові експериментальні дані, оптимізувати щось), чітко позначити мету роботи та сформулювати завдання роботи.

Орієнтовна кількість слів – 200.

Основна частина (Методи й матеріали / Methods and Materials). У цьому розділі потрібно викласти гіпотезу й методику досліджень, матеріали, на базі яких їх здійснюють.

Важливо правильно оформити й описати методи дослідження.

Необхідно коротко описати методологію дослідження: зазначити, які методологічні концепції було взято за основу (з посиланнями на конкретні праці).

Якщо запропоновано математичну модель, то необхідно описати її докладно, зазначити припущення, навести необхідні викладки та доведення, остаточні формули тощо.

Якщо здійснюють оброблення результатів експериментів, необхідно чітко описати мету експерименту, використовуване устаткування, порядок проведення експериментального дослідження. Далі наводять оброблення даних експерименту.

Не треба згадувати загальнонаукові методи, наприклад «порівняльний аналіз», «синтез», «аналіз літератури» тощо. Тільки деталі та конкретика: які критерії аналізу були обрані, який період був проаналізований, звідки були взяті матеріали й дані, які програми використовували для узагальнення та інтерпретації отриманих даних.

Цей розділ можна умовно поділити на тематичні підрозділи. Такий поділ зробить виклад більш послідовним.

Якщо наведено приклад, повинно бути чітко зазначено, які вихідні дані використовували для розрахунків.

Аналіз результатів / Обговорення (Results / Discussion). У результатах розкривають наукову новизну статті. Необхідно проаналізувати отримані результати, наприклад проаналізувати запропоновану математичну модель.

Пам'ятайте, що результати повинні відповідати заявленим цілям і завданням статті.

Основні вимоги до цього розділу – якомога повніший огляд усіх результатів, чіткість і послідовність викладу. Для більшої наочності (якщо в тексті є числові дані) результати супроводжують рисунками та таблицями.

Якщо стаття містить теоретичні моделі, необхідно навести експериментальне підтвердження їхньої адекватності.

Отримані результати дослідження бажано порівняти з аналогічними роботами, щоб робити висновки про відмінності або подібність.

Під час написання цього розділу слід уникати використання загальних фраз. Крім того, слід звести до мінімуму посилання на інші джерела, зосередившись на власних результатах.

Орієнтовна кількість слів – 300 – 600.

Закінчення / Висновки (**Conclusions**). У висновках необхідно стисло викласти основні результати, отримані в статті (найголовніше). Слід зазначити практичну й наукову цінність дослідження, можливі сфери застосування результатів дослідження. Звернути увагу на проблеми, що виникли. Бажано також викласти перспективи подальших досліджень у цьому напрямі.

Висновки не повинні повторювати анотацію. Анотація подає огляд статті, а у висновках необхідно підсумувати дослідження.

Орієнтовна кількість слів – до 300.

Список літератури (References). У списку літератури бажано навести до 15 джерел, з яких 5 – за останні 5 років. Список літератури повинен містити основні наукові публікації, на яких ґрунтується стаття. Не слід використовувати дуже багато посилань. Також необхідно уникати надмірного самоцитування.

Пам'ятайте, що на всю наведену літературу в тексті статті обов'язково повинні бути посилання.

DOI (якщо є) – обов'язковий елемент списку використаної літератури.

Рекомендація. Бажано повністю опрацювати матеріал, на який зроблено посилання (а не просто покладатися на уривки або окремі пропозиції робіт).

Бібліографічний опис здійснюють за ДСТУ 8302:2015 «Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання».

Обсяг статті – не менше ніж 5 сторінок з урахуванням літератури та додатків.

Стиль написання статті. Необхідно використовувати короткі та чіткі речення. Необхідно пам'ятати, що короткі речення більш професіональні, а довгі – уводять читачів в оману. Середня довжина речення в сучасній науковій

писемній формі становить приблизно 12–17 слів. В одному реченні досить однієї ідеї або частини інформації. Необхідно уникати декількох тверджень в одному реченні.

Для узагальнення даних треба використовувати графіки й таблиці. Дані, подані на графіках і в таблицях, повинні бути чіткі, інформативні та легко інтерпретовані (дуже часто читачі дивляться тільки на графіки, а статтю не читають). Підписи до таблиць і графіків повинні бути зрозумілими.

Не потрібно дублювати в тексті дані, наведені в таблиці / на графіку.

Великі розрахункові матеріали, отримані / використовувані в статті, можна наводити в додатку до статті.

У додаток до статті також можуть бути поміщені лістинги розрахункових програм, додатковий матеріал, необхідний для розуміння основного тексту статті.

Відомості про авторів. Наводять прізвище, ініціали, наукові ступені, учені звання, місце роботи, електронну пошту кожного із авторів. Також необхідно додати код ORCID кожного автора.

Відповідальний за листування автор додатково зазначає номер мобільного телефону.